
Magdalena Křístková

Studentka 1. ročníku FF UK oboru Jazyky a komunikace neslyšících (20 let)

Vzpomínky učitelů a spolužáků z Lauderových škol

Když přišla Majda na Lauderky, říkali jsme jí Mája. Bylo to jak jméno pro vílu. Mája se hodně a ráda smála. Chytře se ptala. Často zpochybňovala, co učitelky a učitelé řekli. A nikdy, opravdu nikdy, je formulací svých námitek neurazila. Ve škole jsme její přímočarost a odvahu nesmírně vítali.

Často vyprávěla i psala o rodičích a sestřích, o cestách do hor, orientačním běhu, oddíle, který vedla... Mluvila o knížkách, které čte. A taky poslouchala, co říkají jiní. Radovala se ze vztahu s Tondou, žertovala a byla veselá.

Svět, který byl okolo ní, měnila k lepšímu. Začala tam, kam dosáhla, zajímala se o vztahy ve třídě, ozvala se, když se kdokoliv z nás choval nespravedlivě (ozvala se!), starala se o děti a... a taky babičkám v domově sociální péče dělala v rámci dobrovolnictví manikúru.

Svým spolužákům byla kamarádkou i tou, která otevírá nové příležitosti. „Májo, navždy tě budu mít spojenou se sněhem, hlavně kvůli tvé lásce k běžkování. Nikdy nezapomenu na

to, jak jsme spolu byly na horách a vzala jsi mě poprvé na běžky. I přes to, že mi to mimořádně nešlo, tak jsi to se mnou nevzdávala a velice odhodlaně ses snažila o to, abych si to užila. Nesmírně si vážím toho, že jsem měla možnost tě znát a trávit s tebou čas. Žádná slova nevyjádřím, co všechno bych ti chtěla říct, ale doufám, že ať jsi kdekoliv, tak ti tam sněží.“

Svým blízkým Majda nabídla skutečné přátelství, které může být stále zdrojem vděčnosti. „Mája mi byla nejlepší kamarádkou. Budu si ji pamatovat, jak na mě mává na peróně metra. Vždycky tam stála, mávala a smála se. Byla mi tou nejlepší „nejlepší kamarádkou“, jakou jsem si mohla v životě přát. Mohla jsem jí říct úplně vše a nikdy mě nesoudila. Byla výjimečná, byla prostě vždy svá, a toho si hrozně vážím, protože je to neuvěřitelně vzácné, a jsem vděčná, že jsem jí potkala a znala. Vidím ji, jak tam stojí, mává a ty její blond vlasy se jí cuchají, jak kolem fouká. Tak se loučíme a já mávám nazpátek.“

Když Majda sepisovala v septimě svou motivaci k dobrovolnické činnosti, napsala: „Chtěla bych se zlepšit v komunikaci s lidmi a připadat si v něčem užitečná“. Jsme si jistí, že se jí to dařilo. Majda zůstává inspirací nás všech. Nechť je její duše přijata do svazku živých a její památka ať je požehnáním.

Krátký animovaný film Parník, který vytvořila Magdalena Křístková ve školním roce 2015/2016 pod vedením lektorky Anny Krtičkové: